מיתיבי כמין כוורת היה לה בתנור [א]ודומה כמין טבלא מרובעת אימא ופיה דומה כמין טבלא מרובעת תניא כמאן דאמר כמין ספינה רוקדת דתניא ארבעה סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן כמין דקרנין היו שמומכין בהן את הלחם שהוא דומה כמין ספינה רוקדת איבעיא להו לחם הפנים נפסל במסעות או אינו נפסל במסעות רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר נפסל וחד אמר אינו נפסל מאן דאמר נפסל דכתיב [א]כאשר יחנו כן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו נפסל ביוצא מאן דאמר אינו נפסל דכתיב [ב]ולחם התמיד עליו יהיה ואידך נמי הא כתיב [א]כאשר יחנו כן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה אלא כי אתא רב דימי אמר [ג] במסורד דכולי עלמא לא פליגי אלא כי פליגי במסולק מאן דאמר נפסל דכתיב כאשר יחנו כן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו מיפסל ביוצא למאן דאמר אינו נפסל דכתיב [א]ונסע אהל מועד [ד]אע"פ שנסע אהל מועד הוא ואידך נמי הכתיב כאשר יחנו כן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו [ג] כי לא מפיק ליה לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ונסע אהל מועד [א]ממחנה ההוא לדגלים הוא דאתא ואידך [א]ממחנה הלוים בתוך המחנות נפקא מיתיבי [ג]בשעת סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא וזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן מאי לאו אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה נפשך אי אהל מועד דוקא הוא אפילו קדשים נמי אי אהל מועד לאו דוקא הוא אפילו לחם הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי אמר אביי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלי [ג] לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק לי דאיפסיל ליה בלינה פשיטא [ג]ללכת יומם ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא דעקור ביממא אבל היכא דלא עקור ביממא לא קמ"ל [ג]הוגללו הפרוכת הותרו הזבין ומצורעין ליכנס לשם אמר רב אשי לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן דתניא רבי

כמין כוורת היה לה בתנור. כוורת עגולה היא כדמוכח בפ"ק דשבת (דף ח.) והכא קאי כמין טבלא מרובעת אלא מעוקל כלומר של קנים שיטלוט המור בכולו: **מר אמר במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי.** [ד] מסקנא דשמעתא אלא מתניתין אע"פ שנסע מהל מועד הוא והא דמסיק ליה בפ' בתרא דזבחים (דף קטז:) [ה]היינו לענין קדשים קלים דנאכלין בכל מחנה ישראל ולא נעו מהל מועד ומיהו ק' דבפרק קדשי קדשים (שם דף סח:) מסיק ליה גבי קדשי קדשים דמפרש בשני מקומות קדשים נאכלים קודם שיעמידו הלוים את המשכן ולאחר שיפרקו הלוים המשכן ולא מיפסלי ביוצא משום דאע"פ שנסע מהל מועד הוא ויש לומר דהתם מיירי טו' [ו](קודש) שנפרק מהל מועד והמוצא וקלעי החצר עומדים במקומן [ז]וא"ת ויכין שנפתלק המוצא היכי מתפלקן הא"ל לעזור התם משום שנפגם אין לוקלין בגינו שיכי מנחה וכ' שמעתא בכרי יוסי נמי קאמר כל הקדשים שנשחטו שם פסולין ואפילו קדשים קלים והתם מדמי פילוק מקעות לנפגם מוזח וי"ל דלחתיא כתנא דפרק בתרא דזבחים (דף קטז:) וי"ל דא"כ לא הוה ליה למתנייה בהאי מועד ואם תאמר ולוקמה בקדשי קדשים וכגון שהמוצא והקלעים במקומן וי"ל דמשמע ליה ונסע אהל מועד שנשתלק הכל אפילו המוצא. **שמע מינה יש סילוק מסעות בלילה.** פי' בקונטרס מדקאמר קדשים נפסלין דלמ' אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלו קאמר לצפרא מאי תיפוק לי דמיפסיל ליה בלינה מימה למה נפקא מינה היכא דנסעו בלמעלה היום דקדשים שנשחטו היום נפסלין משום יוצא ונראה לפרש דקאי אפרוגמת דדבי יתמן ורבי יהושע בן לוי דלמ' בלחם הפנים ומסקינן דמסולק נפסל במסעות ועל כרחך בשבת נמי היו נוסעין לתפילו לא היו תמוהין מדאוריית' לא היו יכולין ליסע משום סילוק הולאה ותיקור מחמר לכי דייק דלמ' אין סילוק מסעות בלילה [ט] תיפסול בלחם בלילה ולמ' הוה ממרינן דבשום פעם לא היו נוסעין אלא או בתחלת היום או בתחלת הלילה הוה מצינו למימר דדייק מבריית' שפיר: מין

כמין כוורת היה לה בתנור. וזה הדפוס שהוא נאפה בו מרובע והיינו כמין מיצה פרוצה שיש לה שוליים רמצים ומרוצעים: **אימא ופיה דומה כו'.** [ד] השוליים עשויין כספינה: **כמין דוקרנין.** כמין [ה] קנים הדוקרנין קנים שיש בהן ענפים הרבה להוו מפולגין: **נפסל במסעות.** כשנוסעין ישראל במדבר ומפרקים המשכן ונושאים השלחן עם הלחם כדכתיב (במדבר ד) [ב]ועל שלחן הפנים יפרסו בגד תכלת מי נפסל לחם ביוצא אף [ו] יוצא חוץ לקלעים כדכתיב ויהיה לההכן ולבניו ולהלוהו במקום קדוש (ויקרא כד) [ד]: **ולחם התמיד עליו יהיה.** מלמד שקדושתיה קאי: **ממקומו.** [ז] של שולחן: **במסודר.** על השלחן: [ח] **[במסולק].** שעדיין לא הגיע זמן לסלק אם זה עד טו] שנסעו ומ"מ כתוך מחנה הלוים הוא שנושאין אותן [י] עמהן עם המשכן ודגלי מחנה ישראל סביב להם: **כי לא מפיק ליה.** מעזרה והשתא נמי לא מפקיק ממחנה לויה: **לדגלים.** להוראות היכה דגל יסע לאחון ויהיה ממנעי ויהיה מחרון: **סילוק מסעות.** [ט] שהפרוכת נגללות: **קדשים נפסלים ביוצא.** אחין להם קלעים ומעש"כ ממחנה קדוש וזבין ומצורעין משתלחין חוץ ממחנה לויה: **אי אהל מועד דווקא הוא.** מע"ג דהוגללו הפרוכת אהל מועד הוא. מע"ג שנסע אהל מועד הוא ואידך נמי הכתיב כאשר יחנו כן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ונסע אהל מועד ההוא לדגלים הוא דאתא ואידך [א]ממחנה הלוים בתוך המחנות נפקא מיתיבי [ג]בשעת סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא וזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן מאי לאו אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה נפשך אי אהל מועד דוקא הוא אפילו קדשים נמי אי אהל מועד לאו דוקא הוא אפילו לחם הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי אמר אביי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלי [ג] לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק לי דאיפסיל ליה בלינה פשיטא [ג]ללכת יומם ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא דעקור ביממא אבל היכא דלא עקור ביממא לא קמ"ל [ג]הוגללו הפרוכת הותרו הזבין ומצורעין ליכנס לשם אמר רב אשי לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן דתניא רבי

בשעת סילוק מסעות בלילה. שאם היה נעלה הענן בלילה היו נוסעים מיד ולא היו ממתינין עד הבקר: **אימת מידלו.** קלעים: **בלילה לא מצו עקרי.** דכתיב יומם בריש והדר לילה קמ"ל: **ורמינהי.** [יג] דקתני וזבין ומצורעין משתלחין: [ל]**בפסח הבא בטומאה.** כגון שרוב ציבור טמאים דכתיב (פסחים דף סו:) אין נדחה לפסח שני ולא ליבור וטומאת מת הותרה להם כדכתיב (במדבר ט)[מ] **[יג]** נפסח מהל מועד לא זיבה ולרעת ורבי

מסכת מכשירין
פרק ב' משנה י'

הַמּוֹצֵא פֵּרוֹת בַּדֶּרֶךְ, אִם רֹב מַכְנִיסִין לְבָתֵּיהֶן, פָּטוּר. וְלִמְכֹּר בַּשּׁוּק, חַיָּב. מֶחֱצָה לְמֶחֱצָה, דְּמַאי. אוֹצָר שֶׁיִּשְׂרָאֵל וְנָכְרִים מַטִּילִין לְתוֹכוֹ, אִם רֹב נָכְרִים, וַדַּאי. וְאִם רֹב יִשְׂרָאֵל, דְּמַאי. מֶחֱצָה לְמֶחֱצָה, וַדַּאי, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֲפִלּוּ כֻּלָּם נָכְרִים וְיִשְׂרָאֵל אֶחָד מַטִּיל לְתוֹכוֹ, דְּמַאי:

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הל' ט:

פניני רש"י

בשעת סילוק מסעות. כשמורידין את המשכן ומסלקין את המזבחות בעת המסעות במדבר: (זבחים ס:)

הוגללו הפרוכת. שהיו נגללין בשעת נסיעתן היו נוסעין כולן ובאין זבים ומצורעים ומכנסין במחנה: (תענית כח:)

רבינו גרשום (המשך)

מסעות. היינו סילוק אהל מועד: קדשים שהיו שם נפסלין משום יוצא חבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצה. כלומר שאין רואין להכנס באותו מקום שהיה בו אהל מועד מפני שהיה קדוש: מאי לאו דמאי קדשים נפסלין אפילו לחם הפנים קאמר: אי אהל מועד דוקא דאע"ג שנסע אהל מועד הוא אפילו קדשים נמי לא ליפסלו: אלא כי אתא רבין אמר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי [לא פליגי] מאן דמכשר אמר במסודר ומאן דפסל אמר במסולק ולא פליגי והא ברייתא דאמרה קדשים נפסלין דמשמע אפילו לחם נמי במסולק קאמר: אימת מדלי. כלומר אימת מסלקי: מצפרא תפוק לי דאיפסיל בלינה. דבצפרא אכתי לא עבוד ביה קרבנות והני קדשים דהוו ביה מדאתמול הוו ואי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי מפסול לינה ש"מ יש סילוק מסעות בלילה: פשיטא דכתיב ללכת יומם ולילה דבלילא נמי מסלקי: מהו דתימא הני מילי דאימתי אזלי בלילא כגון דעקור המסעות ביממא וכו': הוגללו הפרוכות. שנסעו מקום לקום: הותרו זבין ומצורעין ליכנס לשם וקשיא ההוא דזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן.

שיטה מקובצת

ט) במסורד. גליון פ"ה במסורד על השלחן שעדיין לא הגיע כו' עד שסלקוהו בשבת כו'. וק"ק דהא ע"כ בשבת לא נסעו משום הוצאה ומחמר כמו שכתבו התוס' לקמן ושמא יש לומר כגון שאותו שבת היה יוה"כ שלחם הפנים נאכל לערב במוצאי שבת ולא הספיקו לאכול אותם עד שנסעו וישׁ סילוק מסעות בלילה כדמוכיח אביי וכן משמע לקמן במתני' חל יוה"כ להיות בשבת החלות מתחלקות לערב ע"ל הגלילן גמרא של קלף: **ג)** כי לא מפיק ליה. פ"ה כי לא מפיק ליה מעזרה ה"נ לא מפיק ליה ממחנה לויה ועקשה דמה יש לנו לדמות עזרה למחנה לויה ונראה דה"פ אף נסיעתו כי לא מפיק ממחנה לויה אי אהל מועד דוקא דאע"ג שנסע אהל מועד הוא אפילו קדשים נמי לא ליפסלו: אלא כי אתא רבין אמר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי [לא פליגי] מאן דמכשר אמר במסודר ומאן דפסל אמר במסולק ולא פליגי והא ברייתא דאמרה קדשים נפסלין דמשמע אפילו לחם נמי במסולק קאמר: אימת מדלי. כלומר אימת מסלקי: מצפרא תפוק לי דאיפסיל בלינה. דבצפרא אכתי לא עבוד ביה קרבנות והני קדשים דהוו ביה מדאתמול הוו ואי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי מפסול לינה ש"מ יש סילוק מסעות בלילה: פשיטא דכתיב ללכת יומם ולילה דבלילא נמי מסלקי: מהו דתימא הני מילי דאימתי אזלי בלילא כגון דעקור המסעות ביממא וכו': הוגללו הפרוכות. שנסעו מקום לקום: הותרו זבין ומצורעין ליכנס לשם וקשיא ההוא דזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן.

מסורת הש"ס

גמ' ב)[זבחים סח: קטו:] **ג)** מוספתא זבחים פי"ג זבחים ס: **ג)**[תענית כח:] **רש"י ד)** שייך לע"ב **תוס' ס)** ר"ל דלמרינן מע"פ שנסע מהל מועד הוא היינו כו' ל"ק מ"ז **ו)**[ע' מוס' זבחים דף סח ע"ב ד"ה בתוך] **ז)** ל"ל ובנסיעתן היו מוליכין כו' ומקעו בני

הגהות

רש"י ד"ה במסודר. על השלחן שעדיין כו'. כל"ל והל"ק. ומה שהוסיפו בדפו"ח מיהא במסולק הוא שנוס:

(רש"ס, ר"י ל"ל מכאן)

ד"ה אי אהל מועד דוקא. כדאמר לעיל. כל"ל:

(רש"ס)

תורה אור

גמ' א) וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסְּעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם:

(במדבר ב, יז)

ב) וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת וְאֵת קְשׂוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה:

(במדבר ד, ז)

ג) וַיַּס הַנֵּס לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה:

(שמות יג, כא)

רש"י ד) וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לו מַאֲשֵׁי יְיָ חָק עוֹלָם:

(ויקרא כד, ט)

ה) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיְיָ:

(במדבר ט, י)

תוס' ו) וְהוּרַד הַמַּשְׂכֵּן וְנָסְעוּ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן:

(במדבר ז, ח)

ז) וְנָסְעוּ הַקָּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַד בֹּאָם:

(במדבר ז, כא)

רבינו גרשום

כמין כוורת היה לה בתנור. לחלה והיינו הדפוס ודומה כמין טבלא מרובעת. אלמא דהלחם נמי מרובע כמין תיבה: מהא לא תקשי אימא ופיה של דפוס דומה כמין טבלא. שהיה פיה מרובע מרחב כדי שיכניס בו הלחם בריוח אבל למטה עשוי הדפוס כמין ספינה רוקדת: ארבע סניפין. ב' לסדר זה וב' לסדר זה: ומפוצלין מראשיהן. כדי לקבל הקנים: כמין דוקרנין. כעין קנין שמתפרדין מלמעלה: נפסל במסעות. כשהיו ישראל נוסעים מקום למקום היו נושאין את השלחן עם הלחם שעליו: חד אמר נפסל. דכיון דנסעו ממקומן הוה ליה חרץ ממחיצתו: חד אמר אינו נפסל [אם] הוא (ו)במקומו (הוא) על השלחן: מה בחנייה המשכן נפסל ביוצא. חוץ ממקומו: אף בנסיעתו [כי לא יצא] ממקומו לא מיפסיל ע"ג השלחן: במסודר. שעדיין ע"ג השלחן לא מיפסיל אע"ג דנסעו: כי פליגי במסולק. שאם שלקוהו מן השלחן בשעת נסיעה וכרכוהו בבגד תכלת שעליו ובפרוכת והוליכוהו: אע"ג שנסע כיון דעדיין הוא כרוך בין הפרכת אהל מועד [הוא] ולא נפסל ביוצא: מה בחניתו כי לא מפיק ליה חוץ ליריעות לא מפסיל: ואידך דפסל והכתיב ונסע אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. אף עג הוה (דנסע) לדגלים הוא דאתא. שיהא אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. היינו סלוק אהל מועד: קדשים. שהיו [נשארים] נפסלים משום יוצא: זבים ומצורעים משתלחים חוץ למחנה. כלומר שלא היו ראוין ליכנס באותו מקום שהיה בו אהל מועד מפני שהוא קדוש: אימת מדלי מצפרא. תיפוק לי דאיפסול בלינה: דבצפרא אכתי לא עבדא בה קרבנות והני קרבנות הוי ביה מאתמול ואי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי בפסול לינה ש"מ [יש] סילוק מסעות בלילה. (עכ"ל הרגמ"ה):